

Sygnatura akt VI Ka 839/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **14 listopada 2014 r.**

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Bożena Żywiół

Protokolant Marzena Mocek

przy udziale -

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2014 r.

sprawy **M. T.** ur. (...) w G.,

syna W. i M.

obwinionego z art. 92 § 1 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 5 sierpnia 2014 r. sygnatura akt II W 310/14

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Tarnowskich Górach.

VI Ka 839/14

UZASADNIENIE

Od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 5 sierpnia 2014r., sygn. akt II W 310/14, apelację wniósł obwiniony M. T..

Podkreślając, że jest pewien, iż w miejscu obowiązywania zakazu nie zatrzymał pojazdu celem dokonania załadunku towaru na czas dłuższy, niż dozwolone 15 minut wniósł o uniewinnienie, gdyż wykroczenie z art. 92 § 1 kw nie zaistniało.

Sąd Okręgowy uznał potrzebę uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, a to z uwagi na złożenie przez obwinionego do akt sprawy pewnych materiałów, które powodują konieczność wyjaśnienia nasuwających się wątpliwości.

Zaskarżonym wyrokiem przypisano obwinionemu wykroczenie z art. 92 § 1 kw popełnione w dniu 23 grudnia 2013r. o godz. 11.45. Najważniejsze ustalenia stanowiące podstawę skazania Sąd poczynił w oparciu o zeznania funkcjonariusza Policji, który stwierdził naruszenie zakazu zatrzymywania się m.in. przez kierującego samochodem marki M. o nr. rej. (...). Podkreślenia wymaga, że obwiniony w swoich wyjaśnieniach nie kwestionował samego faktu zatrzymania pojazdu, a jedynie negował, iż postój przekroczył dopuszczalne 15 minut.

W toku rozprawy przed sądem odwoławczym obwiniony podniósł jednak, że udało mu się dotrzeć do dokumentów, które wykluczyły, by w ogóle we wskazanej godzinie zatrzymał swój pojazd na ul (...), parokrotne parkowania we wskazanej dacie miały miejsce o innych godzinach. W czasie, kiedy wedle zeznań policjanta obwiniony miał naruszyć zakaz - był u klienta, któremu zawiózł zakupiony mebel, a następnie go montował, co zakończyło się o godz. 12.30. Na dowód tego obwiniony złożył do akt dokument, jak na k- 62.

Dodatkowo podniósł, że przed wizytą u klienta tankował na stacji benzynowej, co także potwierdził stosownym dokumentem /k- 63/.

Jakkolwiek nie do końca przekonująco obwiniony wskazał powody, dla których dopiero na etapie postępowania odwoławczego złożył do akt wskazane dokumenty, to jednak aktualnie ustalenie, że obwiniony popełnił przypisane mu wykroczenie w opisie wynikającym z treści wyroku budzi wątpliwości.

Wymaga bowiem podkreślenia, że pomimo deklaracji policjanta, iż wykonał on zdjęcie samochodu obwinionego zaparkowanego w miejscu obowiązywania zakazu, dokumentacja fotograficzna nie została dołączona do akt, a z informacji znajdującej się na k - 44 wynika, że dokumentacja ta została zarchiwizowana i usunięta z serwera, co powoduje niemożność jej odtworzenia.

Dokumenty przedłożone przez obwinionego nie przesądzają, że nie mógł on dopuścić się zarzucanego mu wykroczenia, ale rodzą konieczność poszerzenia materiału dowodowego celem weryfikacji jego ostatecznych twierdzeń.

Przesłuchanie w charakterze świadka D. D. winno wyjaśnić, w jakich godzinach miała miejsce dostawa towaru i jego montaż, czy jest to zgodne z zapisami w dokumencie na k- 62, oraz czy dostawę i montaż realizował osobiście obwiniony.

Gdyby dostawa nie miała miejsca przed godz. 11.15 /na dokumencie klient swoim podpisem potwierdził tylko czas zakończenia usługi, nie zaś planowany do godz. 11 czas dostawy/ należy ustalić, czy z uwagi na odległość miejsca zamieszkania klienta od ul. (...) w T. obwiniony mógł parkować swój pojazd w czasie wskazanym przez świadka, przyjętym we wniosku o ukaranie oraz ustalonym przez sąd w zaskarżonym wyroku.

Uzupełnienie materiału dowodowego w tym kierunku pozwoli na rzetelną weryfikację zasadności postawionego obwinionemu zarzutu.